SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 135. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, JULY 19, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 19-го ЛИПНЯ 1988 Ч. 135. РІК XCV

І. ДЕМ'ЯНЮК Є ЖЕРТВОЮ СОВЄТСЬКОЇ ФАЛЬШИВКИ, — КАЖЕ В. ФЛИН

Джерзі Сити, Н.Дж. — Вілліям Флинн, фахівець у розпізнаванні документів продовж 20-ох років, якого оборонці Івана Дем'янюка попросили розглянути виказку видану нібито в Травніках, і який в тому характері був свідком на процесі в Єрусалимі, написав у щоденнику „Арізона Ріпаблік" довгу статтю з датою 10-го липня ц.р. саме під заголовком „Дем'янюк є жертвою совєтської фальшивки", до якої залучені ще і дві знімки І. Дем'янюка сьогодні та славної фальшивої виказки.

У статті В. Флинн, знання якого у розпізнаванні фальшивих документів зазначує щоденник окремо, ясно та одверто стверджує, що Ізраїль є готовий відобрати життя невинній людині. Він розповідає читачам про це, що три судді, які визнали І. Дем'янюка винним як Івана Ґрозного відкинули гори документів, наукових експериментів та доказів, які він представив у листопаді минулого року на процесі, будучи свідком оборони. Подаючи коротко історію цілого арештування і видалення із ЗСА та процесу І. Дем'янюка в Єрусалимі В. Флинн обширно з'ясовує справу славної виказки, яка, поруч із зізнаннями п'ятьох уцілілих у Треблінці, була найважливішим доказом, що І. Дем'янюк та Іван Ґрозний це та сама людина.

В. Флинн доказує по черзі де саме є фальшивки у цій виказці, що її представлено на суді і завважує при тому, що найважливіша проблема лежить в тому, що до 1981 року, коли ця виказка появилася в совєтській амбасаді у Вашінґтоні ніякий історик чи знавець документів не бачив навіть подібної до неї. Тому не було можливим її порівнювати до інших, а це є найважливіший фактор, яким можна доказати чи документ фальшивий чи справжній. Коли цю виказку В.Флинн дістав в руки, йому не дозволено зробити ніякого досліду, при якому вона була б ушкоджена. Але все ж таки йому вдалося піднести трішки знімку, яка була на виказці та при тому ствердити, що вона була приліплена до виказки двічі, а це доказ, що вжито дві знімки.

У своїй ляборатори у Фініксі, Аріз., В. Флинн спробував прикріпити до німецької уніформи свою знімку на місце обличчя німецького вояка, вживаючи спеціяльну щіточку і цю техніку зміни обличчя він хотів показати суддям в Єрусалимі, але йому не дозволено.

Він також звернув увагу на дві дірочки у знімці із слідами червоного чорнила, яке вживали в КҐБ, він зумів також у своїй ляборатори зробити таке чорнило, як його вживали німці під час війни і пофальшувати так підписи двох німецьких старшин, що сам директор ляборатори для розпізнавання документів в Ізраїлі ґратулював йому за таке вдале підроблення підпису. Але усі ці докази, що виказка була зроблена у совєтських робітнях КҐБ судді відхилили, включно із доказами, що пофальшовано навіть підпис самого Дем'янюка.

„У неправдоподібному нехтуванні логічних висновків", — пише В. Флинн у статті „судді заявили, що якщо б були зразки письма Дем'янюка з-перед 1950 року, вони були б подібні до того на виказці". Такий арґумент, опертий не на наукових доказах, а на спекуляції порушує, на думку В. Флинна, підставові закони його професії, в якій мусить бути підпис задемонстрований, щоб його уважати справжнім.

Але, закінчує свою статтю В. Флинн, єдиним місцем де можна переконатися чи виказка І. Дем'янюка справжня чи фальшивка це архіви КҐБ. Обмеження, які В. Флиннові зробили ізраїльські судді в його зізнаннях, ніколи не були б допущені в американському суді. „Засудити людину на смерть на підставі того, що „могло бути" є неморальним за кожним стандартом", — таким заключенням кінчається розгляд справи присуду І. Дем'янюка, писаний американським знавцем фальшивок.

ГРОМАДА ДОПОМАГАЄ КОМІСІЇ ГОЛОДУ

Проф. І. Самійленко (справа) передає чек д-рові Дж. Мейсові.

Вашінґтон (УІБ). — У четвер, 30-го червня ц.р., проф. Іван Самійленко відвідав бюро Конґресової комісії голоду у Вашінґтоні, яка, як відомо, розслідує голодовий ґеноцид поповнений большевицькою Москвою в 1932-33 роках в Україні.

Ця візита збіглася в час недавніх важливіших подій в житті і праці цієї комісії. Поперше, згідно з первісною ухвалою Уряду і Конґресу реченець діяльности цієї комісії мав би закінчитись датою 23-го червня 1988 року. Подруге, дальша і конечна потреба продовження реченця праці цієї комісії, як уже відомо, після певних перешкод, знайшла щасливу розв'язку. Закон підписаний президентом Роналдом Реґеном 17-го червня ц.р. дав новий дворічний мандат для завершення великої та скомплікованої праці комісії.

У зв'язку з цими подіями, проф. Самійленко висловив в імени ДЦ УНР в екзилі д-рові Джеймсові Мейсові та його персоналові глибоке признання та подяку за віддану та успішну працю в розслідуванні народовбивчого злочину Москви в Україні. Одночасно він висловив також і побажання комісії, а зокрема дослідчому персоналові дальших успіхів в останній завершуючій фазі праці комісії.

В свою чергу д-р Мейс поділився з головними проблемами і труднощами, які довелося зустрінути та розв'язати впродовж дворічної праці комісії, а зокрема його дослідчому персоналові. Він загально зупинився на плянах дальшої праці комісії, зокрема в ділянці публіцистики та ширення правди у світі про голодовий голокост в Україні.

(Закінчення на стор. 4)

КАБУЛЬСЬКИЙ РЕЖИМ ЗАСТОСОВУЄ НОВУ ТАКТИКУ

Ню Делі. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Стівен Вайсман повідомляє, що у зв'язку з виведенням совєтських окупаційних військ з Афганістану кабульська маріонеткова армія застосовує варварську тактику і останнім часом, уникаючи прямої конфронтації з муджагедінами, переводить летунські і артилерійські удари на захоплені партизанами райони. В результаті цих бомбардувань і обстрілів терплять перш за все мирні мешканці. С. Вайсман пише, що повстанці, на просьбу місцевого населення, залишили кілька зайнятих ними районних центрів.

На початку липня муджагедіни взяли під контролю кілька важливих стратегічних об'єктів у місті Кандагар, але були змушені відступити після погрози Кабулю зрівняти місто зі землею.

Муджагедіни продовжують обстрілювати столицю ракетами, однак, на думку багатьох західніх дипломатів, ці дії викликають незадоволення кабульців. Лише за минулий тиждень в Кабулі вибухнуло 15 ракет, від яких загинуло кілька десятків мирних мешканців.

Протягом дев'ятьох років афганської війни муджагедіни застосовували клясичну партизанську тактику, наносячи блискавичні удари і відступаючи ще до того, як окупанти встигали підтягнути підкріплення чи авіяцію.

На думку західніх дипломатів, виведення совєтських військ ставить перед повстанцями цілком нові стратегічні завдання. Тепер вони будуть змушені займати обширні райони і втримувати їх довгий час. Нема ніякої ґарантії, що роз'єднані партизанські групи справляться з цим і зможуть провадити боротьбу з реґулярними частинами армії Наджібулли. Навіть після виведення совєтських військ громадянська війна може потривати ще дуже довго.

Кореспондент газети „Ню Йорк Сити Трибюн" Роберт Кіттел повідомляє, що на недавній нараді в афганському міністерстві закордонних справ представники совєтського командування повідомили, що до 15-го серпня окупаційні частини залишать міста Кандагар, Герат, Гельманд і Фарах, а велика летунська база Шиндланд буде передана урядової армії.

РОЗПОЧАЛАСЬ КОНВЕНЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Атланта, Джорджія. — В неділю, 17-го липня ц.р., до Атланти, міста в якому розпочалася Конвенція Демократичної партії, прибув головний її кандидат Майкел Дукакіс, теперішній губернатор стейту Массачусетс, номінація якого на президента від цієї партії відбудеться в середу, або в четвер, 20-го, або 21-го липня. Крім нього до Атланти прибув день раніше негритянський проповідник Джессі Джексон, зустріч якого з Дукакісом відбулась у понеділок, 18-го липня.

В Конвенції братимуть участь 5,300 делеґатів, з-посеред них багато визначних політичних діячів, законодавців, губернаторів, колишній президент Джіммі Картер та інші. Великий відсоток серед делеґатів становлять негри, тобто в більшості прихильники Джексона, а також жінки, які сподіються здобути для себе більше прав, як до влади знову прийдуть демократи.

Головною проблемою для провідних демократів є вдержати єдність в партії, але М. Дукакіс підкреслив, що єдність можна осягнути не по лінії расовій, драстичної зміни закордонної й оборонної політики, підтримки Палестинської Визвольної Організації, як це пропонує Дж. Джексон і не способом тиску. Дукакіс дав такожб до зрозуміння, що він бажає бути тим чинником, який апробує, або відкидає, остаточну програму діяльности Демократичної партії у передвиборчому часі і політику нової адміністрації, якщо демократи виграють вибори.

Серед прихильників Джексона є чимало впливових осіб, які розуміють важливість проблеми єдности, без якої демократи ледви чи зможуть виграти президентські вибори. Дукакіс хвалив Джексона за його енерґічну передвиборчу кампанію, але зміста заявив, що ми, тобто він і його прихильники, потребуватимуть усіх, не зважаючи на їхні погляди на ці чи інші справи. „В демократичній адміністрації буде місце для всіх поглядів — поглядів Джексона і поглядів Дукакіса", — заявив головний кандидат, приїзд якого був своєрідною подією для Атланти. На летовищі Дукакіса і його дружину Кеті вітав посадник міста негр Ендру Янг і провідні діячі Демократичної партії.

Негри дещо розчаровані вибором на віцепрезидента сенатора з Тексасу Ллойда Бентсена, але багато з них розуміють перешкоду і упередження білих демократів і те, що Америка ще не готова спокійно прийняти чорного кандидата.

Під час Конвенції виступатимуть провідні демократи, як, наприклад, Дж. Картер, губернатор Маріо Квомо, Енн Ричардс та інші.

УСУНУЛИ ЛЕСЯ ТАНЮКА З ПОСАДИ ГОЛОВНОГО РЕЖИСЕРА МОЛОДІЖНОГО ТЕАТРУ

Лондон (УЦІС). — Московський журнал „Совєтская культура" надрукувала у квітні ц.р., прикру статтю на захист відомого режисера, послідовника Леся Курбаса, Леся Танюка, що протягом 1987 р. намагався перетворити київський Молодіжний театр на сучасний високомистецький культурний центр з виразним українським характером. Журнал одержав з України масу листів та телеграм на оборону відомого режисера. На жаль, і зросійщена публіка театру, і частина ансамблю, в якому не всі володіли українською мовою, поставилися неґативно до намагань Танюка переставити театр на українську мову й підкоритися його вимогам, пов'язаними з переходом на високий мистецький рівень. Бюрократи з міського культурного відділення, користуючись новими „демократичними" засадами голосування, нацькували частину ансамблю, якій не відповідали зміни Леся Танюка, і провели в березні цього року перевибори, під час яких 31 голосів заявили, що вони не бажають мати Леся Танюка за головного режисера, а 17 голосів були за нього. Отже, спершу не дали Танюкові нормально працювати, а тоді вжили „демократичний" спосіб, щоб його вигризти з театру. На основі якогось листа, мовляв, Танюк творить „терор" в театрі, скликали комісію, яка на підставі голосування звільнила його за „непридатність". Водночас культурні бюрократи висловилися в тому напрямку, „щоб дати йому студію при українському театральному товаристві". Знеохочений і обурений Лесь Танюк поїхав назад до Москви, звідки він прибув тому рік до Києва з надією і запалом що йому вдасться створити модерний український театр в Києві. На його захист посипалися листи і телеграми. Найбільш його обороняє журнал „Совєтская культура", тоді як київська „Культура і життя" дуже слабо відгукнулася на його захист. З далекої Якутії, де живе на засланні Юрій Бадзьо та його дружина Світлана Кириченко, що добровільно поїхала до чоловіка на вельми важкі кліматичні та життєві умови в Хандизі, наспіла до уряду УССР телеграма такого змісту:

„Сьогодні дізналися із „Совєтської культу-

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ДАНІЯ ПОВЕРНЕ СОВЄТСЬКОМУ Союзові десять контейнерів з науковим обладнанням, які впали з повітряної кулі. Як повідомило датське радіо, повітряна куля була підірвана з допомогою самоліквідатора, і контейнери опустилися на парашуті з висоти 34,000 метрів у море на північний схід від Ютляндії. Совєтські представники твердять, що повітряна куля повинна була приземлитися недалеко від Москви, але у зв'язку з несправностями вітер заніс її на Захід, через територію Швеції, в Данію. Совєтські власті відмовилися дати інформації щодо типу наукового обладнання, розміщеного на повітряній кулі, яка мала 60 метрів у діяметрі.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА 15 правозахисників, включаючи редактора напівофіційного журналу „Гласность" Сєргея Ґріґоряніца, зібралися на сходах бібліотеки ім. Леніна, щоб вимагати повернення Нагірного Карабаху Вірменії і встановлення у Совєтському Союзі принципів демократичного правління. Демонстранти розгорнули написані по-російськи і по-англійськи транспаранти, не звертаючи уваги на вимоги міліції „розійтися і не порушувати громадський порядок". „Ми маємо право говорити відкрито, — сказав неназваний латиський правозахисник. — Ми хочемо демократії". Після того, як латиш розгорнув червоно-білий національний прапор, міліціонери накинулися на демонстрантів і заштовхнули їх в автобус, що над'їхав. Протягом п'яти годин демонстрантів тримали у відділі міліції. Потім правозахисників відпустили, але Ґріґорянцові і ще трьом були вручені судові повістки.

В ІТАЛІЇ ЧОТИРИ ТЕРОРИСТИ, що належали до правої терористичної групи, засуджені до довічного ув'язнення за організацію вибуху бомби на залізничній станції у Больонії вісім років тому. Під час вибуху загинуло 85 осіб. В обвинувачувальному акті сказано, що терористи діяли в рамках „неофашистської змови" з метою дестабілізації демократичного режиму в Італії. Присуд винесено після судового процесу, що тривав півтора року.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ґанді відбув триденну офіційну візиту в Югославію, роблячи поїздку по чотирьох країнах Европи і Азії. Індійського прем'єр-міністра, що прибув у Београд з Йорданії, зустрічав на летовищі прем'єр-міністер Югославії Бранко Мікуліч. Р. Ґанді виступив у югославському парляменті. Він зустрівся з президентом країни та іншими югославськими керівниками.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції для чужинецьких журналістів, представник міністерства закордонних справ СССР Вадім Перфільєв заперечив повідомлення, що появилося в західній пресі про можливе одностороннє виведення совєтських військ з деяких країн Східньої Европи. В цьому контексті, зокрема, згадувалася Мадярщина, де перебуває чотири совєтські бронетанкові і механізовані дивізії (60,000 вояків і старшин), і Польща (13,000 совєтських військовослужбовців). „Ми не вважаємо потрібним вживати будь-яких односторонніх кроків, — сказав Перфільєв. — Світова громадська думка тепер настроєна в користь початку переговорів про зменшення збройних сил на всьому европейському континенті". Виступаючи минулого понеділка у польському парляменті (сеймі), генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов також ні словом не проговорився про можливе виведення військ з Польщі.

ПРЕДСТАВНИК ШВАЙЦАРСЬКОГО фармацевтичного концерну Гофман-Ля Рош оголосив, що його фірма підписала зі Совєтським Союзом перший контракт про створення спільного підприємства, яке буде спеціялізуватися у виробництві медичних діягностичних комплектів, у тому числі обладнання для діягностики АІДС. Нове підприємство, яке почне діяти зі січня наступного року, буде забезпечувати діягностичними комплектами перш за все медичні установи Совєтського Союзу. Потім продукти підприємства будуть експортувати в деякі інші країни.

В АМЕРИЦІ

ПІДРАХУНОК ДЕПАРТАМЕНТУ енерґії, що найвищий коштопис для очищення радіоактивности і отруйности зі заводів, де продукувалися бомби, виноситиме 110 біл. дол., за найновішими обчисленнями дослідників Конґресу є дуже низький. Базуючись на відомостях про якість і засяг занечищення, кошти відновлення довкілля, усунення зайвих відпадків та будування нових заводів для продукування бомб за їхнім обрахунком виноситиме найменше 175 біл. дол., тобто майже по 2,000 дол. на кожне хатнє господарство в Америці.

НА ЗАСІДАННІ МІЖНАРОДНОЇ організації цивільної авіяції відбулася гостра дискусія з приводу причин трагедії в Гормузькій протоці, коли ракетою, випущеною з американського крейсера „Вінсенс", був збитий іранський літак. Представник Ірану Хасан Шафті вимагав різко осудити ЗСА за „страхітливу акцію, що суперечить елементарним поняттям людяности". Американский представник Ричард Вілліямсон обвинуватив Іран в тому, що він дозволив цивільному літакові пролітати в зоні бойових дій під час перестрілки між американськими та іранськими кораблями. Він також обвинуватив Іран у тому, що той не виконує резолюції ООН про припинення війни між Іраном і Іраком.

ДЖЕССІ ДЖЕКСОН ВИРІШИВ, що його незадоволення із вибору Майкела Дукакіса сен. Ллойда Бентсена можна тільки полагодити через посередника, отже виконати цю функцію він заявив зможе тільки колишній президент ЗСА Джиммі Картер. Як подають засоби масової інформації, Дж. Картер погодився посередничати, з чого демократи є дуже вдоволені, бо ця справа може пошкодити Демократичній партії.

РЕЧНИКИ БІЛОГО ДОМУ, заявили, що президент Роналд Реґен повністю підтримує запропонований в Конґресі внесок про додаткову допомогу, включно зі збросю та боєприпасами, для нікараґуанських повстанців. Цю заяву підтвердили президент Р. Реґен і його пресовий секретар Марлин Фіцвотер. Внесок запропонував в середу, 13-го липня ц.р., республіканський сенатор Роберт Дол з Канзасу. Запропонована допомога мала б включати 20 міл. дол. на зброю і боєприпаси, якщо Конґрес одобрить це, і 27 міл. дол. на харчі, одяг і ліки.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Ричард Ніксон, який часто пропонує своє поради республканським політичним діячам і цим разом не залишився позаду, з приводу вибору Майклом Дукакісом не свого партнера сенатора Ллойда Бентсена. У довірочній записці до віцепрезидента Джорджа Буша Р. Ніксон твердить, що Дукакіс зробив дуже розумний вибір і пропонує Дж. Бушові певні альтернтиви.

ПОВЕРНУВШИСЯ ІЗ СВОЄЇ поїздки у південну частину стейту Іллиной, де він мав можливість особисто перевірити наслідки цьогорічної посухи, президент Роналд Реґен негайно вирішив допомогти всім, що потерпіли. Він наполягав на тому, щоби сільськогосподарські комісії Сенату і Палати Репрезентантів негайно запропонували законопроєкт фінансової допомоги потерпілим фармерам.

КОРПУС ВІЙСЬКОВИХ інженерів відкинув домагання губернатора іллинойського стейту Джеймса Томпсона про ще більшу кількість відвернення вод з Великих озер у посухою змаліле русло ріки Міссісіпі. Це рішення оприлюднили військові чинники пов'язані з військовим корпусом інженерів.

Відбувся другий симпозіюм науковців із ЗСА і України

Під час симпозіюму (зліва): доповідач д-р В. Колосова, д-ри Е. Кінан, Г. Грабович, В. Русанівський і О. Мішанич.

Джерзі Сити, Н.Дж. (Іван М. Фізер). — Від 6-го до 12-го червня ц.р. в Інституті літератури ім. Т.Г.Шевченка Української Академії Наук в Києві проходив другий з черги симпозіюм українських науковців із ЗСА і України на тему „Давня українська література і становлення нової української літератури". Цей, як і перший симпозіюм, який відбувся в січні минулого року в Гарвардському університеті, був наслідком договору про академічний обмін поміж американськими і радянськими властями, зорема поміж американською установою ІРЕКС та Академією Наук. За організацію участи науковців із ЗСА в обидвох симпозіюмах відповідав д-р Григорій Грабович.

Цим разом господарем симпозіюму був Інститут літератури ім. Т.Г.Шевченка української Академії Наук у Києві. З американського боку в програмі симпозіюму взяли участь професори Омелян Пріцак, Іван Фізер, Григорій Грабович, Едвард Кінен та Павло Маґочий, а з українського — О. В. Мішанич, В. І. Крекотень, Б. П. Кирдан, Ф.І. Стеблій та В.А.Передрієнко. З особистих причин М.Т. Яценко та А.Д.Ісаєвич не змогли прочитати свої доповіді. З короткими довідками виступили Дмитро Павличко, Іван Драч, М.Є. Савиченко, П.П.Хропко, О.І.Гончар, П.М. Федченко, Валерій Шевчук, В.П.Колосова, Р.П.Радишевський, Р.Т.Кирчів, В.В. Німчук, В.П. Погребенник, В.В.Яременко та М.М.Сулима.

В дискусіях брало участь велике число учасників, від академіків починаючи на аспірантах кінчаючи. Впродовж всього симпозіюму конференційна заля інституту була вщерть виповнена молодими адептами науки та літніми спеціялістами різних ділянок українознавства. Інтелектуальний рівень доповідей українських учасників з обох країн був вимагаюче високий. На переміну, симпозіюмом керували академік І.О.Дзеверін, директор інституту, та академік В.М. Русанівський, директор Інституту мовознавства. Ніяких фактичних чи концепційних обмежень у доповідях, виступах та дискусії не помічалось. Праця симпозіюму проходила в дусі максимальної толеранції різних поглядів та підходів до поставленої проблематики. Можна б навіть сказати, що атмосфера „гласности" до деякої міри обмежувала фокусування учасників на темі симпозіюму.

Вчені із ЗСА виступили з такими доповідями: проф. Омелян Пріцак говорив на тему „Параметри інтелектуальної історії початку XIX століття", зосереджуючись зокрема на культурно-політичній ролі колись сотенного міста Глухів, колишній резиденції гетьманів Лівобережної України, в якому під кінець XVIII століття почався і з якого згодом поширився потужний мистецько-культурний рух, відомий як Козацьке барокко, без якого новітня українська література була б немислима. Доповідь, добре опрацьована, викликала широку дискусію.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year $40.00 6 months — $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year* — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Трагічна помилка біля Перської затоки

Староримська мудрість ствердила, що „помилятися — це людська річ". А одним із неписаних законів історії є те, що „несподіванка є реальним чинником у політиці". Ці дві правди можна застосувати до трагічної помилки, яка 3-го липня ц. р. сталася над водами Гормузької протоки, а у Перській затоці зосереджена велика морська армада ЗСА, Франції, Англії й Савдійської Арабії для охорони нафтоналивних кораблів, час від часу обстрілюваних Іраном. Американський кружляк „Вінсеннс" збив ракетою іранський пасажирський літак „655", при чому згинули 290 осіб, всі пасажири і всі члени залоги, майже виключно іранці. Капітан американського корабля був переконаний, що це бойовий іранський джет типу Ф-14. Зверхники капітана Філіпа Роджерса, який дав наказ стріляти, виправдали його, бо іранський літак не відповів на п'ять запитів і сиґналів, а летів у напрямку до американського кружляка. Як заявив президент Реґен, — капітан Роджерс мав обов'язок дбати за цілість довіреного йому корабля та за життя його залоги. Все ж президент Реґен перепросив Іран за цю помилку і висловив жаль родинам жертв, а з ініціятиви Конґресу рішено виплатити відшкодування родинам загинулих.

В Ірані спершу настало страшенне обурення й залунали заяви, що іранські жертви діждуться пімсти. Похорон у Тегерані частини виловлених із моря тіл перетворився у дику протиамериканську демонстрацію, при чому Америку називали тільки „царством сатани".

Був острах, що у відплату за цю трагічну помилку вб'ють у Ливані дев'ятьох американських „закладників", що їх схопили в свій час фанатичні звеличники іранських аятоллів. Але, видно, знайшлися розважливіші іранські мужі у державній верхівці, які зрозуміли, що таке свідоме вбивство невинних людей зустрілося б у всьому світі з ворожою реакцією, і тому появився вже офіційний іранський комунікат — заява голови іранського парляменту, — що не лицює карати смертю людей, цілком непричетних до морської трагедії.

Вислана негайно на місце трагічної події слідча американська комісія, зложена із найкращих фахівців, виявила різні подробиці, як, наприклад, те, що американці були вже розшифрували таємний радіо-телефонічний код, яким послуговувалися іранські кораблі й літаки, і що залога кружляка „Вінсеннс" також переловлювала ті розмови між іранськими кораблями та бойовими літаками. Але найважливіша подробиця так і залишалася тайною: чому злощасний іранський пасажирський літак не змінив курсу після заклику з американського кружляка і чому він не дав ніякої відповіді на американські запити й перестороги.

Сумний цей інцидент безумовно загострив американсько-іранські відносини і ще більше утруднив злагіднення відносин, які були напружені вже від початку 1979 року. Тоді то каста іранських духовників-аятоллів перевели успішну революцію проти шаха Рези Паглеві, який переводив потрібну земельну реформу, що вдарила і по аятоллах — власниках найбільших там земельних посілостей. Коли Америка дала політичний азиль шахові, що був відомим союзником Америки, це розлютило фанатичних звеличників нового іранського володаря аятолли Хомейні. Схоплення іранськими нібито студентами, насправді політичними аґентами, американської амбасади в Тегерані і в'язнення всіх її членів впродовж 444-ох днів за урядування президента Джіммі Картера довело до зірвання відносин між ЗСА та Іраном. В останньому часі Іран пробував вийти із політичної ізоляції і шукав направи відносин з різними державами, включно з Америкою.

Іран — колишня антична Персія — велика країна з територією понад 636.000 кв. миль з понад 45 мільйонів населення, узброєна до зубів, бо від дев'яти років воює із сусіднім Іраком без ніякої логічної причини. Проте навіть фанатичні аятолли певне усвідомили собі, що спровокувати війну з Америкою у зв'язку з зістріленям їхнього пасажирського літака було б для Ірану самогубством. Тому тон іранської преси і заяв лідерів тієї країни значно присмирнів. За всією вірогідністю, трагічна подія 3-го липня у Перськ кій затоці обмежиться до побільшення хроніки людських помилок. Якщо б іранці таки перевели якийсь терористичний акт з пімсти й у відплату, то вістря обернеться проти них.

Олександер Домбровський

„ЩОБ ВІН НЕ СТОЯВ, ЗА ПОРОГОМ"...

(За христологічний характер ювілею нашого тисячоліття)

I.

Перша половина 1988 ювілейного року Божого є уже поза нами. За той час відбулося уже досить багато різних наших ювілейних відзначувань у формі перш за все торжественних релігійно-церковних відправ, наукових конґресів і конференцій, академій, концертів, льокальних відзначень, пов'язаної з ювілеєм громадської активности, та появилися деякі більші чи менші публікації наукового чи пуб ліцистично-пропагандивного характеру головно з метою познайомлення чужинецького світу з історичною правдою хрищення України-Руси, викривлюваною тими, які професійно займаються нахабним ґрабуванням здобутків довговікової української історії й культури.

Тенором згаданих відзначувань був показ наших досягнень на полі культури, а далі порушування пов'язаних з ювілеєм проблем історично-церковно-культурного й загальновсенаціонального аспекту включно з релігійно-церковними мотивами гаґіографічного (головно кн. Ольга й кн. Володимир) й маріологічного характеру з рідкими, еквівалентно до цілого відзначування, згадками про Божественного Основоположника християнізму — Ісуса Христа.

Пов'язані тематично з 1000-літтям, наші публікації мають здебільша історично-апологетичний характер, обороняючи об'єктивну правду хрищення України в обличчі ворожих зазіхань на нашу історичну добу Київської Руси, а з тим — і на історично-моральне право до нашого унікального Ювілею.

Маючи до діла з таким нахабно-безскрупульним узурпатором, як фарисейські речники казенного московсько-російсько-підсовєтського православія, в союзі з безбожним Кремлем і його могутнім пропагандивним апаратом, що роздуває пропагандивні трюки так званого „Крещеннія Россії" на експорт для наївного Заходу, ми силою обставин пішли властиво не з нашої вини в значній мірі по лінії політизування релігійно-церковних понять, своєрідного духовного варіянту доказування, що ми, мовляв, „не верблюди". Тобто ворог своєю рафінованою тактикою імперіяліста-узур патора накинув нам до деякої міри стиль зовнішньої сторінки відзначування перед світом вільного Заходу нашого 1000-ліття.

Явище політизування релігійних понять у самих лише межах християнської ойкумени сягає до перших століть нашої ери та мало (і далі має!) своє місце серед усіх народів, приналежних до християнської цивілізації. Це явище, „по-людськи" кажучи, тим більше зрозуміле на українському ґрунті, де Церква особливо була органічно пов'язана з національним поняттям, і без нього не могло зовсім обійтися при відзначуваннях нашого Ювілею.

Ахіллова п'ята згаданих відзначувань виявилася дотепер у тому, що фактор політизування знаменної в нашій історії події з 988 року змайоризував релігійну сторінку, тобто вsvиринув яскравіше на фоні відзначувань коштом релігійних понять. І так, відзначуючи 1000-ліття офіційного християнства в Україні, ми рішуче замало місця й часу присвятили Тому, хто є панкосмічним, необмеженим у часі й просторі Центром Божої Правди, зформульованої Новозавітним каноном у теологічному й еклезіологічному аспекті, діючої в історії й щоденному житті одиниць і людських колективів. Це той предвічний Логос, „без якого нічого не сталося, що сталося", згідно з початковою реляцією євангелиста Івана.

Ми виголошували наукові доповіді, промови, співали, грали, танцювали й старалися показати світові більш-менш усе з наших історично-культурних надбань „чим хата багата". Це все добре, так і треба було робити, але при тому всьому треба мати на оці основну правду, що без належного зрозуміння ваги христологічного чинника в житті одиниць і народів, без маніфестаційного виказування почувань і відданости для Христа, кожному релігійному відзначуванню, а особливо такого маштабу як наш унікальний Ювілей, „щось" бракує. Без того „щось" християнство не є повновартим християнством, — це форма, нехай і чудова, але без належного змісту. Христос є тим повновартим Змістом, який оживлює правдиве почитання Творця.

Старозавітний, а тим більше Новозавітний канон базуються на христилогічних правдах. Під час, коли в Старозавітних книгах христологічні правди подані в глибокій символіці старозавітного церемоніялу, месіяніаму й профетизму, то в Новозавітних книгах христологія є тенором цілої теологічної системи тринітарного монотеїзму, як в біографічному матеріялі Ісуса з Назарету в євангеліях, так і Листах апостола Павла й інших авторів. Бо Савло з Тарзу на канві своєї візії „Розп'ятого Христа" виложив цілу сотеріологічну кон цепцію християнізму.

Закінчення буде.

Андрій Бук

КАНАДА, МЕХІКО, СССР, КОНФЕРЕНЦІЯ МІНІСТРІВ, ОН І ЗСА

В Канаді безробіття цієї весни становило приблизно 7.8 відсотка, отже це один мільйон безробітних, натомість створено 68.000 нових місць праці. П'ятилітній вільний від мита торговельний договір поміж ЗСА і Канадою знову відложено на три місяці, тим разом через найбільшу провінцію Онтаріо, де проживає одна третина населення Канади, тобто 25 мільйонів. Прем'єр провінції Д. Петерсон, ліберал, є проти договору, головно через мануфактурну продукцію й виноградники — виріб вина, які є економічною підставою провінції, а імпорт дешевших американських продук тів, особливо каліфорнійського вина, їх захитають на 40 відсотків.

Сам договір дасть більше користи для Канади. В минулому році торговельний оборот був 150 більйонів долярів (ЗСА експортували до Канади 1.3 відсотка своїх продуктів, у той час, як Канада вивозила до ЗСА 18 відсотків своїх продуктів). Під час травневих відвідин і конференції прем'єра Канади Малруні з президентом Реґеном у ЗСА в справі торговельного договору, занечищення повітря, лісів і вод Канади через американську індустрію, узгіднено в загальному торговельний договір. Справу занечищення повітря Канади відложено на довший час через великі кошти. Канада замовила теж поважну кількість тихих пропелерів-реакторів для підводних човнів.

В останньому часі парлямент ухвалив з першим січня наступного року заборону куріння цигарок у публічних будинках та рекляму продажу тютюнових виробів через радіо і телебачення. Дотепер двадцять держав заборонили пропаґування тютюну-папіросів, а сорок три країни включно із ЗСА містять осторогу проти куріння, надруковану на опакуванні, з огляду на здоров'я.

Переговори відносно вільної торгівлі з південним сусідом ЗСА Мехіко відложено через поганий економічний стан тієї країни. Шестирічний економічний застій в Мехіко продовжено замороженням цін і платень через високу інфляцію (15 відсотків), зріст консумпційних цін (160 відсотків) та великі заборгування світовим і американським банкам. Застосована в останньому часі там нова економічна програма помалу поправляє економічне положення. В травні інфляція зменшилася на два відсотки: заробітки, що протягом шістьох років впали на п'ятдесят відсотків, зараз зростають. Одначе пезо далі тратить на вартості (сьогодні 2.270 пезів дорівнюють одному долярові). За перший квартал ц.р. торговельний дохід зменшився на 790 мільйонів долярів, експорт зріс на вісім відсотків, а імпорт на 47 відсотків, тобто на 1.2 більйона долярів. Уряд Мехіко плянує девалювати пезо, щоб стимулювати економіку.

В самих ЗСА, через брак дощу-опадів рівень води в ріках місцями впав на 50 відсотків, що становить, наприклад, у Міссісіпі ріці спад з 18 до восьми стіп. Тисячі барж, дарабів сплаву дерева зупинились. В деяких стейтах Америки фармери від ста років не пам'ятають такої довгої посухи. Посуха знищила збір весняних зернових на 70 мільйонів бушлів (40 відсотків). Ірриґація не багато помагає. Також впав збір цукру на багато метричних тонн (рекордовий збір 6 мільйонів метричних тонн був у минулом році). Фармери позбуваються худоби через брак для неї паші. Дріб — годівля курей, теж загрожена, захитався стан пасік — збір меду, через брак нектару й пилку. Тому ціни на харчі і фармерські продукти зросли на 10 відсотків. Запаси збіжжя поважно вичерпуються. Фармери вже потребують шість більйонів долярів допомоги, бо багато з них банкрутує.

Уряд уважно слідкує за станом посухи і вже має готовий плян допомоги чи відписання залеглих позичок фармерам: як зайде потреба, Уряд відкупить від фармерів резерви збіжжя, збільшуючи тим запаси зернових.

СССР знову купив значну кількість метричних тонн пшениці (четвертий раз у цьому році), але цим разом дещо менше, як попередньо. Видно, брак у них твердої валюти, і запаси золота чи не на вичерпанні через обильний продаж останніми роками за кордон. До речі, ціни на золото впали (430 дол. за унцію). СССР після Південної Африки це найбільший продуцент золота у світі. Багато покладів золота має і Бразилія. В квітні уряд Бразилії повідомив про відкриття значних покладів золота в ріці Амазонці і прилеглих до неї лісистих теренах. П'ятсот тисяч бразилійських шукачів золота із примітивним знарядлям збільшили продукцію цього шляхетного металлю за попередній рік до 13 тонн золота, і Бразилія вийшла на п'яте місце в світі по продукції золота. Цього року сподіваються додаткових 70 тонн, вартости понад одного більйона долярів.

Новий п'ятирічний торговельний договір ЗСА із Совєтським Союзом, який вигасає у вересні, досі не під-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

На марґінесі цьогорічнього фестивалю у Голмделі

Не заміряю писати якоїсь докладнішої мистецької оцінки на це багатолюдне, якби народне свято в Арт-центрі, проте все має свої межі, і кінець кінців хтось мусить, принаймні раз, звер нути увагу на деякі невластивості цієї імпрези. Вони бо понижують чи й обезцінюють оцей загально люблений, популярний і барвистий празник.

Коли тільки мимоходом згадаємо трираменний неукраїнський хрест на українській церкві на першій сторінці програмної обгортки, то найважливішим поштовхом, що спонукав мене видвигнути деякі критичні завваги є незрозумілий, неоправданий та непростимий брак українського тексту в цінній пам'ятковій програмці неповторного 1000-літнього ювілею. Як можна недоглянути чи прогавити таку важливість? Адже дехто з учасників фестивалю не опанував перфектно англійської мови, а бажав би докладно знати, що подає програмка про те, що відбувається на сцені. Інший може заміряє оцю пам'яткову програмку передати чи різними дорогами переслати в Україну, щоб і в рідній стороні порадувались із нами. Там бо гніт і насильство. Однак чужомовною програмкою ніхто не захоплюватиметься. І хоч є у ній деякі оголошення наших установ чи приватних підприємців по-українськи, самої програмки по-українськи немає. Таж у най скрутнішому випадку можна було ще впхати в уже надруковану програмку написаний машинкою український текст. Проте і цього не вчинено. На щоглі фестивалю повівав синьожовтий прапор, де-ж закарбовано українське слово?

А дальше відносно складення самої програмки. Передусім щодо заповідача чи конферансьє. Чому витягнено „з павутиння" знову С. Семчишина з Канади? Хто і коли довів авторитетно, що він путящий заповідач? Адже від саміських початків на скількох фестивалях він не виступав би, — крім підхо дящого голосу, він безпорадно недомагав. Одна частина простенької публіки сміялась із його дешевих псевдодотепів, друга, інтелектуальна, реготалась із недоречности. Цього року пішов він ще дальше з його жартами, доповідаючи, що сина оженив, але має клопіт з жінкою і дочкою, бо вони уживають його машинки до голення... своїх ніг. Чи це дотеп ще і на ювілейний фестиваль? Чи взагалі на громадську площину? А що до мовних прогріхів, то заповідач потрапив інколи забути додати до деякого дієслова „ся". Наприклад, він казав: „Ми можемо гордити українською культурою", замість гордитися. Чи: „Ми маємо славних композиторів таких, як Василь Барвінський і Віктор..." Всі дожидають і чують розгублено „забув, забув". Звичайно він мав докінчити: Косенко. І чому то не написати собі все це на папірці? Не було б проблеми.

Тріо ансамблю „Нова" під проводом піяністки Л. Крупи, що виступало двічі і заграло блискуче композицію Барвінського „Тріо а-моль" та Гуммеля „Вступ, тема і варіяції" оп. 78, оперте на українській пісні „Їхав козак за Дунай", не зовсім надавалося — на жаль — на таку загального характеру імпрезу. Камерна музика триває для широкої публіки задовго. І коли музиканти роблять коротку нотну перерву, публіка, головно та молодша, вважаючи, що це вже грі кінець, починає оплескувати. Трохи ніяково, трохи прикро. Значить камерна музика належить радше до концертової залі, як до велелюдного фестивалю. До менше приємних речей треба додати цього разу ще і перекреслення чи знівелювання перерви по першій частині програми. А перерва потрібна публіці не тільки, щоб випростати ноги і спину, але і щоб відпружитись від зосередження під час виведення точок. Крім цього і сама імпреза тратить через такий поспіх на повазі і святковості. Попередніми літами програма кінчалась біля 7-ої години, цим разом кінець був уже 25 хвилин вчасніше. Навіщо?

А вкінці навіть квитки вступу для представників „Свободи" були непригожі, бо задалеко від сцени і так на боці, що тільки десь половину сцени можна було добре бачити. Як же ж тут писати докладно про імпрезу?

Однак поза небажаними недоліками, програма концерту мала, очевидно, і додатні та корисні сторони. Чоловічий хор „Прометей" під диригентурою невтомного М. Длябоги, через задалеке уставлення хору впорядчиками в глибині сцени, проспівав знаменитий твір Стеценка „Молітесь,братія" із сольо С. Шкафаровського дещо заголосно. Зате разом з Метрополичим хором це скупчення дало нам чи не найкращу точку концерту, „Богородице Діво" Гнатишина з гарним сольоспівом сопрано О. Геймур. Злучені православні хори з диригентом Л. Харченком розпочали свій спів гармонійно, а скінчили дещо розбіжно. Замало спільних проб. Знову сполучені хори православних і католиків з доданим хором „Трембіта" з Нюарку, у відомім „Владико неба і землі" Гулака-Артемовського, під керівництвом Р. Венке, зі солістом, драматичним тенором Б. Чаплинським, подобались.

(Закінчення на стор. 4)

ЮНЕСКО ВІДЗНАЧИЛО ТИСЯЧОЛІТТЯ „ХРИЩЕННЯ РОСІЇ"

I.

(УІС „Смолоскоп"). — В днях від 28-го до 30-го червня 1988 року ЮНЕСКО влаштувало симпозіюм і виставку присвячену тисячоліттю введення християнства у Київській Русі. Симпозіюм був присвячений темі „Значення введення християнства в Росії для розвитку европейської і світової культури і цивілізації", а виставка мала назву „Образ Христа і Богородиці в мистецтві". У симпозіюмі, на відкритті виставки і на прийнятті ЮНЕСКО, взяли участь представники „Смолоскипу" Осип і Надія Зінкевичі.

Симпозіюм

Під час симпозіюму було виголошено 22 доповіді. Серед доповідачів були три академіки, два митрополити Російської Православної Церкви (Київський і Галицький митр. Філарет і Крутецький та Коломенський митр. Ювеналій), професори, вчені і дослідники. З України було три доповідачі — митр. Філарет, заступник міністра культури УССР Станіслав Колтонюк (обидва представляли СССР, а не УССР) і Юрій Кочубей, який представляв ЮНЕСКО, на симпозіюмі не був, але його доповідь відчитано. З українських вчених Заходу в симпозіюмі брав участь як доповідач д-р Аристид Вирста, відомий музиколог з Парижу.

На відкритті симпозіюму були присутні проф Аркадій Жуковський, Марія Маланчук і представники „Смолоскипу".

За походженням чи національністю доповідачі походили з таких країн: вісім з СССР, шість з Франції (в тому і д-р А. Вирста), три з Болгарії і по одному з Італії, Юґославії, Білорусії, Румунії й Швайцарії.

Майже всі доповідачі, в тому й Митрополит Філарет , мали виразний російський шовіністичний і великодержавний характер (зокрема вчених із СССР), до яких не дійшли ідеї „перебудови" і об'єктивного насвітлення історії. В усіх доповідях вчених СССР і в деяких західніх, у різних аспектах була мова про „тисячоліття хрищення Росії", „тисячоліття російського християнства", „російську християнську культуру" і про російський народ — „єдиного переємника" київського християнства.

Російські перекладачі ЮНЕСКО фальшиво перекладали слово „Русь" і „руський" на — „Росія" і „російський", а назву „Київська Русь" на „древня Росія". Під час відкриття виставки перекладач фальшував слово митр. Філарета, постійно перекладаючи назву „Київська Русь" на „старинна Росія"

Ряд вчених у своїх доповідях (деякі з них були дійсно на високому науковому рівні) вживали цілком фальшиву термінологію, яка не відповідає історичним фактам. Нижче наводиться кілька таких пракладів:

Російський академік Борис Раушенбах у доповіді на тему „Розвиток Київської Руси, як результат її охрещення" (вживає такі терміни: „охрищення Росії", Київська Росія" (la Russie de Kiev) „реформи Володимира піднесли Росію до рівня найбільше розвиненої держави того періоду", „у періоді Володимира у Росії були невідомі монастирі", „Русская правда", „Володимир і Ярослав... вивели народ Росії на шлях прогресу..."); митр. Філарет у доповіді „Церква і суспільство: вплив християнства на розвиток культури, духовности і обичаїв, освіти і науки" (говорить про „1000-літній ювілей Російської Православної Церкви", „з кінця X ст. при св. князю Володимиру відбуваються докорінні переміни в усіх областях російського життя", „коли ми говоримо про російську душу або про російський народ, то маємо на увазі не лише росіян за національністю, але й українців і білорусів", у стінах Києво-Печерської Лаври дістало початок „російське літописання", „992 року російські єпископи творили..." У своїй доповіді митр. Філарет не вжив ані один раз слова Україна чи Білорусія).

Подібної термінології вживали всі не лише совєтські доповідачі, але й деякі західні і східньо-европейські.

На відміну від митр. Філарета правильну термінологію і назовництво уживав Юрій Кочубей (преставник УССР в ЮНЕСКО). Хоч тема його доповіді була „Російська Православна Церква на Україні у її зв'язках з християнським сходом", він ані разу не вжив назви „Російська Православна Церква", а говорив про Православну Церкву на Україні у X — XIX століттях.

Нижче всякої критики був виступ на симпозіюмі заступника міністра культури УССР С. Колтонюка. Коли з Росії прибули на симпозіюм різні вчені високого калібру, то з України не прибув ані один рівня Байчевського, Толочка, Ісаєвича чи інших. Виступ Колтонюка прямо не мав мати місця на науковому симпозіюмі. Його доповідь не була доповідю, а пропаґандивним виступом на колгоспному рівні. Мабуть у цьому і не його вина, а тих, які його висилали, щоб компромітувати на міжнародному форумі міністерство культури України.

Дві інші доповіді

Доповідь д-ра Аристида Вирсти, відомого українського музиколога, на тему „Візантійське походження духовної середньовічної музики в Київській Русі" вирізнялася високим науковим рівнем, глибоким знанням теми і цілком новим підходом. Вирізнялася вона ще й тим, що на цьому проросійському форумі, серед російських вчених, які в усіх відношеннях представляли історію християнства з російських шовіністичних і великодержавних віджилих позицій, д-р Вирста у свому виступі відкинув російську термінологію і назовництво, а ствердив, що назва „Русь" у XI -XIII століттях відносилася лише до районів Переяслава, Києва і Чернігова, які становлять центральну і північну частину теперішньої України, а райони Полоцька, Смоленська, Новгороду і Ростова Суздальського ніколи не носили назви „Руси". Він сказав, що у XII ст. з'явилася назва „Україна", і це дало базу М. Грушевському й іншим українським історикам вживати назву „Україна—Русь", коли йшла мова про історію того періоду. Він ствердив, що М. Грушевський установив глибоку різницю між Київською і Владіміро-Московською державами: їх відносини не могли будуватися на простій переємності, тому що Київська держава, її право і культура були твором конкретного народу — українського народу, тоді, як Владіміро-Московська держава була створена цілком іншим народом — російським.

Продовження буде.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

Проф. Іван Фізер, із Ратгерського університету, говорив про „Методологічні та теоретичні аспекти вивчення 'Енеїди' Котляревського", піддаючи синтактичні та семантичні аспекти цієї травестії структурно-феноменологічний аналізі.

Проф. Григорій Грабович, із Гарвардського університету, говорив про „Функції жанру та стилю у формуванні нової української літератури". Виходячи із сучасного розуміння цих двох центральних формантів, проф. Грабович запронунував нову систему періодизації дожовтневого літературного процесу і основне переосмислення існуючих понятійних стереотипів Доповідь спровокувала і гарячу підтримку і заперечення висунутих тверджень

Науковці із ЗСА перед собором св. Андрія в Києві (зліва): О. Пріцак, Е. Кінан, Г. Грабович, М. і І. Фізери.

Проф. Е. Кінен, теж із Гарварду, говорив на тему „Чому привид Курбського розмовляє з українським акцентом?"

Спеціяліст від східньослов'янського середньовіччя, проф. Кінен довів, що всі чотири послання Андрія Курбського цареві Іванові Грозному, що буцімто були писані на Волині, де цей князь поселився після його втечі із Росії, є літературними фальшивками XVII століття, бо сам князь був неграмотним. Тезу проф. Кінена підтримали і оспорювали приявні на симпозіюмі медіявелісти. Своїм добрим знанням української історії проф. Кінен, сам ірляндського походження, викликав оправданий подив серед київських вчених. Проф. П. Магочий з Торонтонського університету говорив про „Нові перспективи українського національного відродження кінця XVIII на початку XIX століть".

Серед доповідей вчених з України виділились зокрема доповіді О.В. Мішанича п.н. „Прийняття християнства на Русі і розвиток давньої української літератури", та В. І. Крекотеня п.н. „Відображення християнізації Русі в давній українській поезії".

У четвер, 9-го червня, пообідня сесія була відведена питанням і відповідям загального характеру. Надто цікавив київську авдиторію УНІГУ, його виникнення, його науково-видавнича і педагогічна діяльність, а зокрема його монументальний Гарвардський Проєкт. Проф. Пріцак вичерпуюче говорив про причини, процес і остаточне завершення трьох катедр — історії, літератури та мовознавства і, в зв'язку з Тисячоліттям Хрищення України, творення четвертої катедри української релігійної думки при Гарвардській теологічній школі.

Українські вчені із ЗСА відвідали Інститут історії Академії Наук, центральну бібліотеку, бібліотеку Інституту літератури, де оглянули рукописну спадщину Шевченка і Франка, відбули екскурсію до Чернігова, де відвідали музей Коцюбинського і оглянули старовинну церковну архітектуру, відвідали історичні місця Києва — Києво-Печерську Лавру, св. Софію, Андріївський собор, Золоті Ворота, були на зустрічі у Спілці Письменників України та Президії Академії Наук, де також говорили про українознавчі студії в Америці та Канаді.

У неділю, 12-го червня, вчені із ЗСА від'їхали до Львова, де впродовж двох днів побували в Інституті суспільних наук Академії Наук, Львівському університеті, Спілці Письменників України, бібліотеці ім. Стефаника та на Личаківському кладовищі. Там, як і в Києві, зацікавлення УНІГУ і науковою діяльністю українських вчених в Америці і Канаді було наявно велике.

У ділових розмовах науковці із ЗСА і представники Інституту літератури накреслили програму наступного симпозіюму в Гарварді, домовились про створення міжнародної асоціяції україністів та про співпрацю Академії Наук з УНІГУ над корпусом досекулярної літератури, зокрема українським перекладом старо-українських пам'ятників.

Усунули...

(Закінчення зі стор. 1)

ри" про розправу над Лесем Танюком. Уважаємо цю подію викликом перебудові, активізацією антидемократичних сил в республіканському керівництві продовженням знищення української духовості, зведення нашої культури до провінційного рівня. Звільнення Леся Танюка рівнозачне наруги над пам'яттю Леся Курбаса. Обурені протестуємо, вимагаємо зняття міністра культури, що забрехався. Відновлення Леся Танюка!" Юрій Бадзьо, Світлана Кириченко.

До „Літературної України" вони вислали таку телеграму:

„Дізналися про справу з Лесем Танюком. Уважаємо цю подію антиукраїнським випадом Міністерства культури УССР рівнозначним наруги над пам'яттю Леся Курбаса. Послали урядові УССР протест, вимогу зняття міністра, відновлення Танюка. Де голос українських письменників? Чому мовчить „Літературна Україна"? Ганьба!" Юрій Бадзьо, Світлана Кириченко.

Вся акція Леся Танюка та його спроби зреформувати Молодіжний театр вже заповідалася на початку року, коли розв'язано Художню раду театру, до якої належали видатні й відомі зі своєї оборони української мови і культури українські письменники. Випади проти Леся Танюка вийшли з культурної ради міського управління, де керівниками є все ще ті самі прихильники брежнєвізму і антиукраїнського курсу.

Канада...

(Закінчення зі стор. 2)

писано. Тримісячні переговори у Лондоні перервано до Вершинної конференції у Москві і там не узгіднено. Тритижневі переговори у Відні натрапляють на великі розбіжності. Економічне положення СССР далі жалюгідне: стандарт життя не поправляється, брак речей першої потреби, харчів, а особливо цукру, в той час, як світова продукція цукру зростає і цього року буде рекордова. В совєтах далі є великі черги за харчами й іншими продуктами, включно з бондами. Але все даремно, бо і бондів нема... Населення незадоволене і протестує. Як відомо були демонстрації у Вірменії, Азербайджані й балтійських державах, і в Москві серед кримських татар.

Конференція міністрів фінансів сімох економічно сильних країн і 24 держав Організації економічної кооперації під кінець травня у Парижі ствердила, що, мимо інфляційного тиску, економічний стан індустріяльних країн вільного світу є добрий, і цього року продукція зросте на три відсотки, а секретар фінансів Америки А. Бейкер заявив, що економіка ЗСА повільно, але певно зростає, з низькою і контрольованою інфляцією (4.4 відсотка), з рекордовим числом працюючих (116.5 мільона осіб), яке за останніх сім років зросло на 16 мільйонів, і Реген, президент протягом двох каденцій, увійде до пантеону американських президентів, як Президент миру і добробуту.

Дванадцять країн Европейської спільноти, зревідувавши економічний стан своїх країн, ствердили, що замість передбачуваної рецесії цьогорічна економіка зросте на 2.6 відсотка і затруднення буде далі зростати.

Минулого місяця держави Европейської економічної спільноти звернулися з проханням до ЗСА вплатити частину залеглих членських внесків до Об'єднаних Націй (44 мільйони долярів з суми заборгування у висоті 414 мільйонів; 212 мільйонів за попередній рік), бо ОН перебувають у великих фінансових клопотах (520 мільйонів долярів дефіциту) і ОН грозить банкрутством. СССР у свою чергу із залеглих його внесків до ОН у висоті 200 мільйонів долярів минулого року вплатив частину, мовляв, щоб збільшити міжнародне військо для вдержання в світі миру. І теж для того, щоб вплинути на ЗСА платити дальші внески. Міхаїл Горбачов, як виглядає, хоче опанувати ОН тепер так, як у 1986 році, при помочі Третього світу СССР опанував ЮНЕСКО, у висліді чого ЗСА разом з Великобританією покинули ту організацію. Сенат ЗСА ухвалив сплачувати борг до ОН дальшими ратами по 44 мільйони долярів, якщо заряд ОН зменшить адміністраційний персонал, головно персонал Совєтського Союзу. Сьогодні Об'єднані Нації затруднюють 6.500 персоналу, в тому 275 осіб із Совєтського Союзу, а між ними більшість — шпигуни. На трикратне домагання ЗСА, СССР погодився в березні зменшити свій персонал в ОН до 170 осіб, але досі цього не зробив. Майбутнє ОН залежить від цього і від інших чинників. Хоч, щоправда, на протязі сорока чотирьох років діяльність цієї організації фінансово трималася на вплатах із ЗСА (25 відсотків бюджету), а користи з того були найбільші для Совєтського Союзу. Якщо так буде далі, то є побоювання, що ОН піде слідами Ліги Націй.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ та ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА

ділиться сумною вісткою з Колегами та Українським Громадянством, що дня 15-го липня 1988 року упокоївся в Бозі на 71-му році життя

✝

бл. п.
д-р ВОЛОДИМИР КАССАРАБА

ур. 31-го серпня 1917 р. у Ростові над Доном в родині правника Кирила та Амврозії з Сквіржинських, довголітній член Управи Лікарського Товариства, відзначений почесною грамотою Товариства.

Залишив у смутку Дружину та двох Синів

Дружині та Родині складає співчуття

За Головну Управу
д-р Василь Марчук, голова
та д-р Пилип Демус, секретар

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)

Вкінці д-р Мейс передав проф. Самійленкові сумаричне зведення праці комісії п.з. „Report to Congress" (507 ст.), що був схвалений комісією та представлений 28-го квітня ц.р. Конгресові ЗСА. Він висловив також велике признання та подяку українській спільноті, проводові та уцілілим свідкам голоду за їх ентузіястичну і жертвенну підтримку словом, ділом та фінансово для цієї праці. Д-р Мейс висловив глибоку віру, що таку підтримку він та комісія знайдуть і в майбутньому.

На прощання цієї візити, проф. Самійленко вручив д-рові Мейсові чек на 4,500 дол. — пожертву Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Торонто, головою якого є Арсен Степанюк. Передано також і пожертву від парафії Св. Михаїла в Юніондейлі, в сумі 1,095 дол.

На марґінесі...

(Закінчення зі стор. 2)

Танцюристам „Каштан" із Клівленду дано дещо забагато точок. Крім „Гуцулки", танцювали майже бездоганно.

В другій частині програми з'єднав собі симпатію слухачів жіночий ансамбль „Євшан зілля" із Міннесоти, під управою К. Цареградської. Ансамбль не мусів кінчати свій виступ пустеньким, нецікавим танґом; зате добре, що перша точка виступу з мистецькими піснями принесли зі собою тужливо-розмрійний настрій. Акомпаньювали хорам задовільно Г. Мазурок-Рей, а „Євшан зілля" П. Цареградський.

Треба вірити й очікувати, що в майбутньому українські працівники комітету викажуться глибшим знанням діла та кмітливішою вникливістю у справу для належного сповнення патріотично-громадського обов'язку.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

— повідомляє: —

на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили:

III - 88

1,000.00 дол. інж. Роман і Люба Раковські,
500.00 дол. Теодор і Марія Флюнт (з нагоди 1000-ліття Хрищення України),
150.00 дол. Стефанія Драєр,
120.00 дол. Володимир Дебайло (річний даток),
по 100.00 дол. інж. Роман Яримович, Михайло Дорош, Іван Іськів,
по 50.00 дол. д-р Тетяна Цісик (у пам'ять бл. п. Василя Ощипка, д-р Юрій Старосольський, Родина Павлюсь, мґр Ірена Гладка, (замість квітів на могилу бл. п. д-ра Володимира Бачинського), Ірена Фасоляк,
30.00 дол. Василь і Марія Палідвор,
по 25.00 дол. інж. Станислав Береґулька (у пам'ять бл. п. інж. Івана Карпія), Олександер Ґардецький (Коляда), мґр. Олександер Луцький (у пам'ять бл. п. Василя Ощипка), Марія Бачинська,
по 20.00 дол. Стефан Мандзик, Софія Вонторська, Володимир Сенежак,
по 15.00 дол. Володимир Мелько (замість квітів на могилу бл. п. Василя Ощипко),
по 10.00 дол. Василь Колінко (у пам'ять бл. п. Ольги Марків-Курчак), д-р Романа Навроцька, Іван і Марія Ґумовські, Кеня Антипів,

---

На радіопрограму „Голос Української Діяспори" зложили:
800.00 дол. Українська Щадниця у Філядельфії,
25.00 дол. Родина Ковалишин,
2,655.00 дол. збірка Українського Патріярхального Товариства, відділ Баффало, Н.Й. (перша рата), переслала Оксана Бережницька (голова Відділу),

---

Листи ч. 0089А і 0091А — Коляда у Левіттавн - Трентон, зібрав і переслав Іван Головка.
Листа ч. 0089А — зложили:
50.00 дол. Іван і Софія Головки,
по 25.00 дол. Дарія Кузик, Борис Ґулай, Ольга Дубик, Теодор і Віра Сендзік, Люба Мрилоцька, Роман і Леся Городиські, Богдан і Оля Фараонів,
по 20.00 дол. Михайло і Анастазія Бойцун, Данило і Анна Мацíканець, Л. Е. Обаранець, Микола Нагірняк, Ігор Бойцун, Ольга Надрага,
по 10.00 дол. Макар і Дарія Копаниця, Мирон Осадца, Стефан Мрочко, Юрій і Уляна Тарнавські, А. Панасюк, Марія Савула, Богдан Пасічний, Василь Коцопий, Зенон Городиський, Іван і Оксана Микитин, Лев Гайдучок, Ярослава Лапка, Петро,
по 5.00 дол. Лев Кєбуз, Михайло Дзюбас, Йосиф Яскір, Юлія Галайдіда, Михайло Кузів, Юліян Завада, Мирон Свідерський
2.00 Василь Прокопюк,

Листа ч. 0091А — зложили:
по 20.00 дол. Ігор і Дарія Сеник, Орест Сеник, Михайло Станишевський, Богдан Копаниця, Михайло і Дарія Пащин, Мирослава Глушок, Михайло і Марія Глушок, Марія Міщик,
15.00 дол. Любомир і Лариса Онишкевич,
по 10.00 дол. Андрій Турчин, Юстина Надрага, Василь і Розалія Головчак, Марія Гуль, Славко Семкович, Дмитро Максимів, Родина Матвійчин, Володимир Литвин, Іван і Марія Гафткевич, Катерина Мізюк, Орест Копаниця, Марія Кассіян, Мирослав Гладій, Галина Костюк,
по 5.00 дол. Евген Ґиц, Володимир Маркивич, Іван Фурик, Оля Джаман, Іван Яскір, Ярослава Леськів, М. і О. Пави,
3.00 дол. Софія Левицька,

Листа ч. 0090А — Коляда в Брістол, ПА — збирала Марія Флюнт, зложили:
100.00 дол. Теодор і Марія Флюнт,
по 50.00 дол. Іван Дзінджюра, Юрій Флюнт,
по 20.00 дол. Михайло і Софія Шулак, Микола Головчак з Родиною,
15.00 дол. Родина Татомир,
по 10.00 дол. Родина Дідич, Петро і Аґнес Мазурик, Анна Хомяк, Йосиф Остапик, Дмитро Пуципо,
5.00 дол. Ірена Вітик,

Листа ч. 0092А — Коляда у Філядельфії, ПА — збирав інж. Юліян Головчак, зложили:
по 50.00 дол. Григор Коцур, Осип Петрович,
25.00 дол. інж. Юліян і Олена Головчак,
по 20.00 дол. Іван і Анна Квік, Родина Фізяк, Оксана Гораєцька, Катерина і Віра Пак,
по 10.00 дол. Йоан і Стефанія Ракочі

Коляда у Філядельфії, ПА — збирали Микола, Катя і Лариса Рудницькі, зложили:
50.00 дол. д-р Леонід і Ірена Рудницькі,
по 30.00 дол. Є. і М. Яримович, М.М. Касіян,
по 20.00 дол. М. Мазуркевич, Володимир і Надя Лучанко,
по 10.00 дол. Завадовський, Лев Хомяк, Б. і М. Одежинські,

Коляда Українського Патріярхального Товариства у Фенікс, АЗ — збирали Евген Василина і С. Попович, зложили:
30.00 дол. І. Комарницький,
по 20.00 дол. М. Гіщинська, Іван і Соня Стебельські,
по 15.00 дол. д-р С. Михайлів, Г.О. Сливка,
по 10.00 дол. Евген Василина, мґр В. Чорненький, Михайло Аґащук, Ярослав Хичій, М.В. Левицький, М. Білоус, М. Королишин, Д. Микита, М. Дидик, мол., Яр. Росола, С. Попович,
по 5.00 дол. М. Гриневич, Т. Кавка, В. Савицький, О. Бойко, Д. Дидик, М. Ходан, Г. Назаркевич, І. Ванько, П. Лилик, А. Мартин, О. Івасів, Т.Г. Долішний, Т. Олексин,
4.00 дол. Володимир і Тилі Децик,
2.00 дол. В. Микитин,

Листи ч. 0093А і 0094А — збірка Українського Патр. Товариства, Відділ Ютика, Н.Й. — переслала Ярослава Томич, голова Відділу.
Листа ч. 0093А — збирала Ярослава Томич, зложили:
41.00 дол. Патріярхальне Т-во, Відд. Ютика,
по 20.00 дол. Анатоль Ромах, Ярослава Томич,
10.00 дол. О. Смик,

Листа ч. 0094А — збирав Зиновій Боднарчук, зложили:
40.00 дол. Володимир і Марія Івасів,
по 20.00 дол. Зиновій і Марія Боднарчук, Володимира Смик,
по 10.00 дол. Зиновій Яцків, Іван Бекерський, Ольга Ліщинська, Люба Ярмак, Н.Н., Софія Леньо, Василь і Розалія Рабарський, Роман Мельник, Василь Пилипчук, ст., Я. Ликтей, Осип і Володимра Ліщинські, Т-во „Бесіда" Ютика, д-р Б. Ґарбовський,
по 5.00 дол. В. Запаранюк, П. Ралько, Н.П. Холявка, Володимир Яцків, Петро Коник, Григорій Іванишин, А.Т. Семняк, Володимир Бурак, Василь Стрільчук, Ярослав Яцкевич, Александер Дзядик, Василь М. Пилипчук, І. Федорчик, Михайло і Емілія Николайчук, Х. Казнівська, Володимир Гнатів, Андрій Ярмак,
4.00 дол. Володимир Кропельницький,
3.00 дол. Григорій Ґнап,
2..00 дол. Марта Гарматюк,

Збірка у пам'ять бл. п. Марти Ганкевич в Ню Порт, Фл. — зібрав і переслав Роман Іваницький, зложили:
30.00 дол. Р.Т. Поритко,
по 20.00 дол. о. Р. Ганкевич, Р. І. Остапюк,
15.00 дол. Е. Єднака,
по 10.00 дол. С. Качмарський, М. Стефанишин,
по 5.00 дол. О. Гайдучок, Н. Закидальська, О. Кобрин, С. Крисак, М. Кудла, Н. Маряні, Н. Павлів, І. Павличко, О. Пашинський, Р. Сокольський, А. Л. Харак.

У Пам'ять бл. п. Ліди Марії Смик зложили:
500.00 дол. д-р Роман Смик,
по 250.00 дол. о. Богдан Смик, Олександер і Олена Смик, Роман і Таня Назаревич,
200.00 дол. (Кан.) Андрій і Оксана Щербанюк,
по 100.00 дол. Юрій і Катерина Стецюк, д-р Павло і Ірена Джуль,
по 50.00 дол. д-р Григор і Олена Щербанюк, Василь і Марія Стець, д-р Тетяна Цісик, д-р Романа Навроцька, д-р Богдан і Джоенн Целевич, д-р Михайло і Марія Логаза,
40.00 дол. Ірена і Евген Козак з Родиною,
30.00 дол. Марко і Іванна Лепкі,
по 25.00 дол. Анатоль і Ольга Ромах, д-р Василь Лев, Стефан і Марія Матвійків, Теодосія Брикович,
по 20.00 дол. д-р Михайло і Наталія Яремчишин, Іванна і Меланія Ліщинські, Марія Костек,

---

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Софії Франціян — зібрав і переслав д-р Святослав Клюфас — Сиракюзи, Н.Й., зложили:
75.00 дол. д-р Святослав і д-р Галина Клюфас,
по 25.00 дол. Володимир і Олександра Лоґуш, мґр Зиновій і Теодозія Савицькі,
по 20.00 дол. Іван і Марія Маленчук, д-р Богдан і Дарія Кміцикевич, Надя Цвях,
по 10.00 дол. інж. Тома Боцонь, Петро і Софія Башуцькі, Онуфрій Грипа, інж. Орест і Ганя Грицик, Володимир Кравс, Стефан Купровський, Марія Машталір, Ілько Мигдаль, Володимир Мельничук, Андрій Рочій, Павло Пічкур, мґр Михайло Середович, Марія Тимяк, Родина Тишко, Василь Фенцор,
по 5.00 дол. Ева Александрович, Василь Возняк, Петро Луцишин, Михайло Микитин, Петро Олива, Параска Новий, Юлія Перун, Володимир Ревюк, Іван Рись, Осип Руцький, Михайло Стюрик, Стефанія Шуль, Зеновій Євчук, Уляна Пилипишин,

---

Збірка в Ню Гейвен, Конн. — збирали: Павлина Лодинська і Григорій Ґіна, зложили:
150.00 дол. Прися Витвицька,
по 50.00 дол. Зеньо Гарасимчук, Славко Попель, Віра Черна (неприйнятий гонорар на Академії в честь бл. п. Патріярха Йосифа),
40.00 дол. Лев Левицький,
по 30.00 дол. проф. Іван і Ірена Телюк, Іван Хр. Румак,
по 25.00 дол. д-р Іван і Антоніна Цап, Марта Рудик, Славко Палюга, Мирон і Христя Мельник, Микола і Ольга Духновський, мґр Михайло і Ірена Бойко, Роман і Барбара Крохмальницький, Гнат і Осипа Андрусишин, Ірена Гладка, д-р Михайло Снігурович,
по 20.00 дол. Теодор Романюк, Адам Дерешівський, Станислава Овад,
по 10.00 дол. Іван Д. Малик, проф. Куц, Зенон і Орися Мандич, Іван Д. Малик,
5.00 дол. Михайло Панкевич,

Листа ч. 1785 і 0042А — збірка замість квітів на могилу бл. п. д-ра Володимира Бачинського — збирав інж. Юліян Головчак у Філядельфії, ПА.
Листа ч. 1785 — зложили:
по 50.00 дол. Т. і Л. Гриців, Евген і Богданна Михайлів, Роман Голлк, Богдан і Христина Турченюк, Іванка Бачинська Клоз і діти, Ірена Бачинська, Маліс Окур і Сокан Чум,
по 25.00 дол. інж. Юліян і Ірена Головчак, Ярослав Татомир, Володимир і Ірена Медухи, Ігор і Люба Пал, С. і Й. Іванчук, д-р Леонід і Ірена Рудницькі,
по 20.00 дол. Маркіян і Люба Онуферко,
10.00 дол. д-р Романа Навроцька,

Листа ч. 0042А — зложили:
354.00 дол. Мартін Орґанізація,
200.00 дол. Родина Бачинських,
по 100.00 дол. Христина Балко Сливоцька і Адріян Сливоцький Аушра Кубідіус,
по 50.00 дол. Степан Кушнір, Філліп і Ярина Бодрок, Андрій і Таня Витвицькі, Іван і Ліда Стасюк, Тамара Гутник Кари і Том Кари,
по 25.00 дол. Іриней і Оксана Ісаїв, Рома і Люба Медина, д-р Тетяна і Зенон Цісик, Ярослава Ісаїв, Михайло і Ольга Ковальчук, Ольга Стасюк і Іван Макух, Ярослав і Люба Федун, Ігор і Ірина Коваль, Уляна Пасічняк і Максим Тарнавський, Теодор і Марія (нечітке),
по 20.00 дол. Оксана Поритко, Мирослав і Іванна Субтельні, Мирон і Марія Масюк, Марія Турко, Паул і Елізабет Бабкок,
15 дол. Морсен Мирдок,
по 10.00 дол. Микола і Лідія Бульба, д-р Володимир Пушкар, Наталія Карпюк, Богдан і Стефанія Макух, Зоріян і Ростислава Ласовські, Йоаннес і Стефанія Ракочі, В. Луцька,

---

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Василя Найдана у Філядельфії, зложили:
по 25.00 дол. Родина Ковалишин, І. Мазепа, інж. Юліян і Олена Головчак, Т. і М. Флюнт, О. Турченюк, Роман і Люба Медіна (Ковалишин),
по 20.00 дол. К.А. Сум, І.А. Квіки, Богдан і Ярослав Корчмарик,
по 10.00 дол. І. Наконечний, Д. Кіфюк, д-р Романа Навроцька,

Збірка у пам'ять бл. п. Василя Найдана у Філядельфії, зложили:
1,000.00 дол. Родина Найдан,
200.00 дол. Джери і Надіна Яремко,
100.00 дол. Петро і Марія Яремко,
50.00 дол. Валя Дуцилович і Ліда Католік,
по 25.00 дол. Дороти Гаймен-Редфіелд, Наталія А. Ковалишин, Михайло Ґолець, Михайло Куриляк, Роман і Іванна Федик,
по 20.00 дол. Петро Голець з Родиною, Теодор Фолець з Родиною,
по 10.00 дол. Григорій Ґолець, Родина Флюнт, Петер Горборовий, Марія Кулик,

---

Збірка у пам'ять бл. п. Ольги Курчак в Іст Медов, Н.Й. — переслав Микола Курчак, зложили:
100.00 дол. Микола Курчак,
30.00 дол. Василь і Юлія Захарія,
по 25.00 дол. Ярослав і Джоді Курчак, д-р Андрій і Л. Лемішки, О. і О. Дацків і Ст. Маланчук,
по 20.00 дол. Адам і Ганя Домбровські, Давид і Дарія Вінеґер, Павло і Параскевія Ткач,
10.00 дол. Роман і Ольга Равлюк,

Листи ч. 0041 і 0047 — збірка — Коляда Укр. Патр. Т-ва, Відділ Гемпстед, Н.Й., збірщики: Володимир Шпачинський і Микола Курчак, переслав М. Курчак (голова Відділу) зложили:
364.42 дол. Базар УПТ Гемпстед,
по 100.00 дол. Петро Квозко, Бінґо-кухня І, Бінґо кухня II,
60.00 дол. Василь Захарія,
по 50.00 дол. Пластова Станиця Гемпстед, д-р Юрій Солтис, Микола Курчак,
30.00 дол. Степанія Саґата,
по 25.00 дол. Володимир Шпачинський, Катол. Клюб Гемпстед,
по 20.00 дол. Евгенія Клюба, Тадей Липинський, Стефанія Маланчук, Зеновія Зарицька, Дмитро Жеграй, Богдан Копистянський,
15.00 дол. Василь Пекар,
по 10.00 дол. Степан Кохановський, Франк Гирд, Яким Курчак, Михайло Щерба, Василь Горинь, Іван Лотоцький, Іван Колодій, Михайло Рій, Іван Матлос, Ярослав Курчак,
по 5.00 дол. Ілля Цьопик, Юрій Захарія, Іван Капчак,

Листа ч. 0043 — зібрав і переслав Роман Король, Даббс Феррі, Н.Й., зложили:
115.00 дол. Роман і Анна Король,
100.00 дол. СУМА Кредитівка в Йонкерс, Н.Й.,
70.00 дол. Марія Мороз Сосяк (Йонкерс, Н.Й.)
по 50.00 дол. Марія Король Кефор, Андрій Стахів, Ірена Мацюк,
по 25.00 дол. Микола Сидор, Теодор і Анна Островський,
по 20.00 дол. Петро і Оксана Дуда, Володимира Вітюк, Стефан і Ольга Женецькі,
15.00 дол. д-р Юрій і Віра Кушнір (замість квітів на могилу бл. п. Наталії Клецор),
по 10.00 дол. Юлія Пиріг, Ярослава Млинарик,
5.00 дол. Дмитро Ґрох,
(Гроші зі збірки надійшли в трьох ратах в сумі 100.00 дол., 150.00 дол. і 335.00 дол. від січня до березня 1988).

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Петра Мельниковича, Дітройт, МІ — переслала Дарія Мельникович Рихтицька (донька), зложили:
по 50.00 дол. Ярослав Кривий, Мирослав і Олена Сявавко, Василь і Олена Паліж,
25.00 дол. Софія Шайнер,
по 20.00 дол. Марія Марітчак, Аделя Савка, Лідія Шайнер, Іванка Кучер,
по 10.00 дол. Михайло і Стефанія Оглабяк, Микола і Стефанія Легета,

---

Збірки в Дітройті, МІ за січень, лютий і березень 1988, зібрала і переслала Надія Кунинська.
Замість квітів на могилу бл. п. Івана Карпій зложили:
по 25.00 дол. д-р З. і О. Стельмах, М. і Н. Кунинський,

Замість квітів на могилу бл. п. Катрі Василькевич зложили:
100.00 дол. д-р Ю. Гудь і д-р О. Балтарович,
по 25.00 дол. Л. і М. Воробкевич, В. і Х. Гнатчук, Ф. Кульчицька, Б. і Н. Петріна, Й. і М. Постоловський, д-р В. і З. Слюсарчук,
по 20.00 дол. І. Гнатчук, В. і О. Захарій, М. і О. Трешневський, В. і Л. Томин, Д. і Л. Федорко,
по 15.00 дол. Я. і М. Базюк, М. Зубаль, МС Оглабяк, Л. і В. Татух,
по 10.00 дол. О. і А. Бігун, Я. Кривий, М. і Л. Томин, А. Савко,

---

СПРОСТУВАННЯ: у списку жертводавців за лютий 1988 р. Збірка Окружного Відділу УПТ-ва в Нюарку, Н. Дж. — листа ч. 0087А зложили:
по 50.00 дол. Ярослав і Александра Ткач, д-р Юрій Стефанівський,
30.00 дол. Евгенія Ратич,

Яків і Марія Білик зложили 200.00 дол. у пам'ять бл. п. Івана Фасаляка.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтяґати від податку: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117